

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.III.20.697/2011/5. szám

A Szegedi Ítéltábla a Várnai és Társai Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Hatházi Vera ügyvéd) által képviselt **felperes neve (címe)** felperesnek - **(kuratóriumi tag)** által képviselt **alperes neve (címe)** alperes ellen személyiségi jog megsértése iránt indított perében a Bács-Kiskun Megyei Bíróság (jelenleg Kecskeméti Törvényszék) 2011. szeptember 27. napján kelt 8.P.20.291/2011/8. számú ítélete ellen a felperes által 9. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja.**

Az első- és másodfokú eljárás során felmerült összesen 63.000 (Hatvanháromezer) Ft le nem rótt eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes jogtalanul használja a felperes nevét azáltal, hogy (**a felperes nevét képező szavak**) kereső szavak megadásával rendelt fizetett hirdetést a ... internetes keresőrendszerben. Hivatkozott a Ptk. 77. § /4/ bekezdésére és állította, hogy a felperes nevének jogtalan használatával, azzal visszaélve megteveszti az alperes az adományozó állampolgárokat, amikor személyi jövedelemadójuk 1 %-ával való rendelkezésre hívja fel őket **AdWords** hirdetés keretében. Tényállásként előadta, hogy 2011. januárjában észlelte a ... internetes keresőrendszerben, hogy a felperes nevének beütésével elsőként az alperes fizetett hirdetése jelenik meg: „adója 1 %-ával mentse meg - rákos gyermekek életét! **(alperesi alapítvány neve és honlapcím).**

A felperes állítása szerint a „gyermekrák” szó elsődleges asszociációja a felperesre irányul az emberek tudatában, és nem a szó orvosi, patológia jelentését indukálja. A

felperes közhasznú tevékenysége Magyarországon a legszélesebb körben ismert, adományokat gyűjt rákos gyermekek gyógyulási esélyeinek a javításáért. Sérti a felperes érdekeit, hogy nevére történő internetes keresés során nem a felperes, hanem az alperes weboldala jelenik meg az első találatok között, mint fizetett hirdetés. Álláspontja szerint az adományok gyűjtése gazdasági tevékenységétől elválaszthatatlan tevékenység, így az alperes magatartása a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (Tptv.) 6. §-át is sérti. A Ptk. 84. § és a Tptv. 86. § alapján kérte a jogsértés megállapítását, az alperest a jogsértő magatartás abbahagyására kötelezni és a jövőbeni jogsértéstől eltiltani ugyanezen tényállás alapján.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Nem vitatta, hogy a ... **AdWords** szolgáltatása keretében sok más egyéb keresőszó mellett a „gyermekrák” és az „alapítvány” kulcsszavak mint keresőszavak vonatkozásában hirdetést vásárolt. Ez esetben a fizetett reklámszolgáltatás lehetővé teszi a felhasználók számára, hogy a kiválasztott egy vagy több kulcsszó és az internet használó által a keresőmotorba bevitt szavak közötti egyezés esetén a felhasználó, mint hirdető weboldalára mutató promóciós link jelenjen meg. Az alperes soha semmilyen vonatkozásban nem használta a felperes nevét. A felperes hivatkozásával szemben a „gyermekrák” szó nem elsősorban felperes személyéhez köthető, hanem a gyermekkori rosszindulatú daganatos megbetegedések gyűjtő elnevezése. A keresetben sérelmezett alperesi reklámüzenet pedig olyan megjelölésekből, szavakból áll, amelyek egyértelműen kifejezik, hogy a két szervezet nem azonos. Az alperes álláspontja szerint a kiemelten közhasznú tevékenységet folytató alapítványok esetében téves a Tptv. 6. §-ra való hivatkozás, mert az alperesnek nincs olyan áruja, szolgáltatása, amelyet olyan jellegzetes külsővel, csomagolással, megjelöléssel vagy elnevezéssel állítana elő, vagy hozna forgalomba, illetőleg reklámozna, és nem használ olyan nevet, megjelölést, amelyről a versenytársat, illetőleg annak áruját szokták felismerni.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította. Rámutatott arra, hogy a felperesnek a kereseti kérelem alaposságához azt kellett bizonyítania, hogy a felperes nevét az alperes jogosulatlanul használja. E körben elsősorban azt vizsgálta, hogy a „gyermekrák” szóösszetétel kizárólag a felpereshez köthető-e, elválaszthatatlanul összefonódott-e a felperesi szervezettel, tevékenységgel. Azt az alperes által csatolt különböző közlemények alátámasztották, hogy a gyermekkori rosszindulatú megbetegedések hétköznapi nyelvhasználatban kialakult gyűjtőneve a gyermekrák. Így a gyermekrák szóösszetétel nem köthető kizárólag a felperes tevékenységéhez. Ezt igazolja az is, hogy a gyermekrák keresőszó beírásával az alperesen kívül más link is elérhető. Az alapítvány szó beírásával további szervezetek elérhetők, csak úgy, mint a **(felperes neve)** keresőszavakkal. A ... keresőrendszere külön-külön megadott szóként is felhossa az alperest a találatok között, de külön jelzés nélkül összekapcsolt szókapcsolat - **(felperes neve)** - formájában folytatott keresésre is. Az alperest nemleges bizonyítás nem terhelte, a fenti példák pedig éppen azt igazolták, hogy csupán egyik vagy másik szó megjelölése is elegendő az alperesi kapcsolat eléréséhez, így önmagában a gyermekrák és az alapítvány kifejezések használata nem sértheti a felperes névviseléshez való jogát, mert mindkettő a köznyelvben széles körben elterjedt

köznév. A felperes állította, de nem igazolta, hogy a **(felperes neve)** szóvédjegy tulajdonosa lenne. Ettől függetlenül vizsgálta az elsőfokú bíróság a névhasználat sérelmét és megállapította, hogy a köznévként használatos főnevek külön-külön keresőszóként való megadása **AdWords** hirdetéshez nem valósítja meg a felperes nevének jogosulatlan használatát. Az alperes felelőssége a kulcsszó megadásáig terjed, valamint a hirdetésben megjelentetett szöveginformációért. A fizetett hirdetésként megjelenő szöveg egyértelműen nélkülözi a felperes nevét és egyértelműen beazonosíthatóvá teszi az alperest. Miután a felperes a kereset alapjául megjelölt tényállást nem bizonyította és mindkét kereseti kérelme ugyanezen tényálláson alapult, ezért bizonyítottság hiányában mindkét jogcímen előterjesztett keresetet elutasította. Megjegyezte ugyanakkor, hogy az alapítvány a Ptk. 74/A. § /1/ bekezdése szerint tartós közérdekű célra alapított jogi személy, melynek nem lehet elsődleges célja a jövedelemszerzés, vagyongyarapítás. Így a Tpt. 6. §-ának tiltó rendelkezése alá nem vonható a kiemelkedően közhasznú alperesi alapítvány tevékenysége.

Az elsőfokú ítélettel szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a kereseti kérelmének történő helyt adást, másodlagosan és harmadlagosan nagy terjedelmű bizonyítás lefolytatásának szükségessége, illetve eljárási szabálysértés miatt az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését kérte. Elsődleges fellebbezési hivatkozásával összefüggésben utalt arra, hogy a felperes bizonyítási kötelezettségének eleget tett, az elsőfokú bíróság a bizonyítási terhet nem a Pp. rendelkezéseivel összhangban állapította meg és tévesen vonta le ítéletében azt a következtetést, hogy a felperes bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget. A felperes a per során okiratokkal bizonyította, hogy az alperes a ... **AdWords** szolgáltatásban kulcsszóként megadta a felperes nevét, amely tényállás sérti a Ptk. 77. §-ában szabályozott névviseelési jogot és a Tpt. 6. §-ában szabályozott tilalmat. Szükség esetre kérte, hogy az elsőfokú bíróság által mellőzött felperesi bizonyítási indítványoknak a másodfokú bíróság adjon helyt. E körben kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest, nevezze meg azt a hirdetési szolgáltatást nyújtó vállalkozást, amelytől a szóban forgó ... **AdWords** hirdetési szolgáltatást megrendelte, kérte e vállalkozás képviselőjének tanúkénti meghallgatását. Arra az esetre amennyiben az általa indítványozott bizonyítást a másodfokú bíróság nagyobb terjedelműnek minősítené, úgy kérte erre figyelemmel az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését. Eljárási szabálysértésként hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság a Pp. rendelkezéseivel ellentétesen telepítette a bizonyítási terhet, és indokolatlanul mellőzte a felperes bizonyítási indítványait, azok mellőzésére megfelelő indokolást nem adott.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Rámutatott arra, hogy az alperes a felperes nevét nem használta és jelenleg sem használja, nem kelti azt a látszatot, mintha a két szervezet egymással azonos lenne. Éppen ennek ellenkezőjére törekszik, igyekszik elérni azt, hogy az emberek az alperes nevét és tevékenységét ismerjék meg és ne tévesszék össze a felperesi alapítvány névvel. A név arra szolgál, hogy a személy egy adott

közösség többi tagjától megkülönböztethető legyen. A névviselés joga lényegében tehát azt jelenti, hogy a jogszabály védi a már felvett nevet, egyben jogellenesnek tartja a jogosulatlan névhasználatot, valamint meghatározott esetekben az olyan név használatát is, amely más névvel összetéveszthető. Az alperes hirdetése nem tartalmazza a felperes nevét, a ... **AdWords** hirdetési szolgáltatás keretében bárkinek a neve kereső szóként történő megadása nem jelenthet jogosulatlan névhasználatot, ha a keresés eredményeként a név jogosultja jól megkülönböztethető a hirdetőtől. A hirdetés szövegében nem szerepelt a felperes neve és ezen túlmenően még a gyermekrák szó sem. Az alperes számtalan sajtó megjelenéssel igazolta, hogy a gyermekrák szó nem csak és kizárólag a felpereshez köthető. Alapítványként pedig az alperes nyilvánvalóan jogosult volt az alapítvány szóra hirdetni. A felperes által 8/F/1. sorszám alatt csatolt kimutatás nem bizonyítja a felperes azon állítását, hogy az alperes a szóösszetételre, tehát a felperes nevére vonatkozóan rendelt volna hirdetést. A felperes bizonyítási indítványával kapcsolatosan változatlanul arra hivatkozott, hogy jelen per eldöntése szempontjából az nem releváns. Hivatkozott az Európai Bíróság C.236/08-C-238/08. számú egyesített ügyekben hozott ítéletére, mely szerint a védjegy származásjelző funkciója nem sérül abban az esetben, ha a hirdetés lehetővé teszi annak megállapítását, hogy a hirdetés harmadik féltől és nem a védjegy jogosulttól származik. Hivatkozott továbbá az Európai Bíróság C.323/09. számú ítéletére, amely szerint más védjegyével azonos megjelölésnek az **AdWords**-höz hasonló reklámszolgáltatás keretében történő használata a védjegy reklámfunkcióját nem veszélyezteti, mivel a természetes találatok felsorolásában továbbra is megjelenik a védjegy jogosultjának honlapja. Ilyen körülmények között a felperes keresete abban az esetben sem lenne megalapozott, ha az alperes tevékenysége a nem bizonyított felperesi (**felperes neve**) szóvédjegyet sértené.

A fellebbezés **alaptalan**.

Elsődlegesen a másodfokú bíróság azt vizsgálta, hogy követett-e el az elsőfokú bíróság olyan lényeges eljárási szabálysértést, ami garanciális okokból az elsőfokú eljárás megismétlését teszi szükségessé. A Pp. 164. § /1/ bekezdésének és 221. § /1/ bekezdésével összefüggésben nem helytálló a fellebbezés eljárási szabálysértésekre történő hivatkozása. Helyesen döntött az elsőfokú bíróság a felperes által előterjesztett kereseti kérelemhez viszonyítottan a bizonyítási teher telepítéséről, ugyanis a kereset alapjául megjelölt tényállást, miszerint az alperes jogtalanul használta a felperes nevét, a kereset alaposságához mindkét kereseti kérelem vonatkozásában a felperesnek kellett volna bizonyítania. Maradéktalanul egyetért a másodfokú bíróság az elsőfokú bírósággal abban, hogy e bizonyítási kötelezettségének a felperes eleget tenni nem tudott. E körben a másodfokú bíróság visszautal az elsőfokú ítélet helyes indokaira, azt megismételni nem kívánja.

Helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság arra is, hogy az alperest nem terhelhette a perben „nemleges bizonyítás”. E jogi álláspontból következik, hogy az elsőfokú bíróság szükségtelennek ítélte a felperes által előterjesztett bizonyítási kérelmek teljesítését, ugyanis az lényegében a magyar jog szabályai által semmilyen tekintetben nem támogatott nemleges bizonyítás lefolytatásának elrendelését

jelentette volna és a felperes által bizonyítandó tények vonatkozásában semmilyen relevanciával nem is bírt volna. Ilyen körülmények között a szükségtelen bizonyítási kérelemnek helyt adni sem az első-, sem a másodfokú eljárásban nem lehet, ezért a másodfokú eljárásban előterjesztett bizonyítási kérelmet az ítéletábra elutasította.

A fentiekből következően sem eljárási szabálysértés, sem nagyobb terjedelmű bizonyítás lefolytatásának szükségessége miatt nem volt indokolt az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése és a döntés érdemben sem volt megalapozottan vitatható, ezért annak megváltoztatását sem látta szükségesnek a másodfokú bíróság. Helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság arra, hogy a felperes nevének jogosulatlan alperesi használata nem volt megállapítható, és habár a felperes nem bizonyította, hogy a „**(felperes neve)**” szóvédjegy tulajdonosa lenne, ugyanakkor helytálló az elsőfokú ítélet azon hivatkozása, hogy a névhasználat sérelme a szóvédjegy lététől függetlenül is vizsgálható volt, ugyanakkor érdemben a felperesi tényállítások nem voltak igazolhatók. Osztja a másodfokú bíróság a fellebbezési ellenkérelem azon hivatkozását is, hogy a felperes által állított jogsérelmek akkor sem valósulnának meg, ha igazolható lenne az általa állított szóvédjegy tulajdonjoga. Az alperes által hivatkozott adekvát Európai Bírósági döntésekből is az az értelmezés erősíthető meg ugyanis, hogy a védjegy funkciója nem sérül abban az esetben, ha a hirdetés azáltal, hogy abban a szóvédjegy egyik eleme sem szerepel, lehetővé teszi annak megállapítását, hogy a hirdetés nem a védjegyjogosulttól származik. Ha pusztán a szóvédjeggyel azonos keresőszavak ... reklámszolgáltatás keretében történő használata valósul meg, ez a védjegy reklámfunkcióját nem veszélyezteti, mivel e keresőszavak használata mellett a védjegy jogosultjának honlapja is megjelenik. Ilyen körülmények között az összetéveszthetőség nem valósul meg.

Összességében a fentiek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § /2/ bekezdése és 254. § /3/ bekezdése alapján helybenhagyta. A pernyertes alperesnek igazolható másodfokú eljárási költsége nem merült fel, ezért az e kérdésben való döntéshozatalt a másodfokú bíróság mellőzte. A le nem rótt első- és másodfokú eljárási illeték viseléséről a másodfokú bíróság a Pp. 253. § /3/ bekezdése figyelembe vételével az 1990. XCIII. törvény 5. § /1/ bekezdés f) pontja 74. § /3/ bekezdése és a 6/1986 (VI. 26.) IM szmú rendelet 13. § /1/ bekezdése, valamint 14. §-a alapján határozott.

Szeged, 2012. március hó 19. napján

Dr. Kissné dr. Koch Ágnes sk.	Dr. Simonné dr. Gombos Katalin sk.	Dr. Rakita Zsuzsanna sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	táblabíró